

உ.
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி கக.] துர்மதி-ஸ்ர வைகாசி-ம் [பகுதி எ.
Vol. ௨1௨. May—June—1921. No. 7.

தொல்காப்பியர் சைனராம். II

சென்ற மாசிமாதத்துச்செந்தமிழிலே ப்ரீமத் வைபுரிப்பினீயை யவர்கள் உயிர்களை ஓரறிவுயிர்முதலாகப் ப்ருத்துக்கொள்ளுதல். சைனமதவழக்கம் எனவும், தொல்காப்பியனாரும் அவற்றை அங்கனம் ப்ருத்துக்கூறுதலிற் சைனராவர் எனவும் மிகப்பெருக்கி எழுதினார்கள். அவர்கள் எழுதியவிஷயத்திலே பலப்பல ஐயங்கள் தோன்றப்பெறுதலின் அவற்றை யெல்லாம் ஈண்டெடுத்து எழுதுதலும் எமது கடமை யாயிற்று.

(1) தொல்காப்பியனார் ஓரறிவுயிர்முதல் ஆறறிவுயிர் இறுதியாக வன்றே உயிர்களைப் ப்ருத்திருக்கின்றனர்?

(2) மெய் நா முக்கு நாட்டம் செவி மனம் என்னும் இவற்றை யன்றே அவ் வாறென்னுந்தொகை குறிக்கும்?

(3) ஓரறிவுயிர்முதல் ஐந்தறிவுயிர் இறுதியாக வுள்ளவற்றிற்கு மனவுணர்ச்சி இல்லையென்பது எளிதில் பெறப்படுமே.

(4) “மநஷஷஷ்டாநீந்திரியாணி” என்னும் தோவாக்கியம்போன்ற ஆர்யமதப் பிரமாணமன்றே ஈண்டுக் கொள்ளத்தக்கது?

(5) சைனமதத்தினர் உயிர்களை ஆறறிவுயிர்வரையிலும் யாண்டேனும் ப்ருத்திருக்கின்றனரா? உதாரணங்காட்டவொண்ணுமா. பின்னையவர்கள் ஐந்தறிவுயிர்வரையிற்றானே உதாரணங்காட்டி யிருக்கின்றனர்? அவையும் நன்னூன் மயிலேநாதருரைப்பதிப்பின் உதவியாலே பெறப்பட்டனபோலும்.

(6) கீழ்க்காட்டும் ஸ்லோகங்களில் வரும் உயிர்ப்ப்ருப்பு வைதிக முறையோ? ஜைனமுறையோ?

*

காமிகம்) — சூவாய்-ஓக்ஷணவட-ஓ-நசநு, நசந; நசந.)

வனகவாழி அபுவாழி ஸூத்ரிவாழி ஸூதரெவவ |

உதாவாழி வனாவாழி ஷட்வாழி திதெகூராக ||

வூக்ஷாழிரெகவாழி ஸூஜல-கூ அடீ திவூயா |

வூயாழி ஷூத்ரிதெஸூவலூரஸூதாரெவவ ||

வசூவிவனாவ திதெஸூவஷூ திதூ நாவூலவெச |

லொஜூவெகூ திவூவெ-ஓக்ஷணூவாரதூ-ஓ ||

(7) ஸ்ரீமத். சாமிநாதையர்களும் நன்னான் மயிலைநாத ருரைப் பதிப்பிலே ஓறறிவுயிர் முதல் ஐந்தறிவுயிர் இறுதியாக அமைத்திருத்தலை யன்றே நன்னூலார் சைனமதத்தினராவர் என்பதற்குக் காரணமாக்கி எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

(8) “கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவினவாடி” என்ற பகுதிக்குப் “புல்லு மானுமோறி வினவே-பிறவு முளவே யக்களைப் பிறப்பே” என்ற சூத்திரத்தையும் பிறவிடங்களிலே இன்ன பிறகுத் திரங்களையும் உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினூக்கினியரும் மேற்கோள் களாகக் காட்டியிருக்கின்றனரே? ஆசிரியர் சைனநூலுணர்ச்சி பெரிது முடையாரன்றே.

(9) “பசும்புற்றலைகாண்பரிது” என்ற பகுதிக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேடவுரையில் “ஓறறிவுயிர்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றனரே. இத்தகைய மேற்கோள்களும் பலவுளவன்றோ?

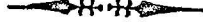
(10) நன்னூலார் தொல்காப்பியனாரைப்போல உயிர்களை ஓறறிவுயிர்முதல் ஆறறிவுயிர் இறுதியாகப் பகுத்துக்கூறாமெக்கு மயிலை நாதரும் விருத்தியுரைகாரரும் கூறும் சமாதானங்களைச் சற்று ஊன்றி நோக்கலாகாதா?

(11) இவ்வுயிர்ப்பிரிவுகளைத் தொல்காப்பியனார் மரபியலிற் கூறியிருக்கின்றனரே. சைனமதமபிணையா அவ்வியல் எடுத்துக் கூறவந்தது? நன்னூலார் உரியியலிற் கூறியறுட்பத்தை உணரலாகாதா?

பிள்ளையவர்களும் ஏனைத் தமிழறிஞர்களும் நடுவுநிலையுடன் இவற்றையெல்லாம் ஆராய்வார்களாக.

நவநீ திருஞ்ஞாபாரதி,

ஸ்ரீ:
தொல்காப்பியர் சமயநிலை.

தொல்காப்பியர் சைனசமயத்தவராவரென்று அறிஞரொருவர் செந்
கமிழ்ப்பத்திரிகையிலே தெரிவித்தனர்.

தொல்காப்பியனாலுக்குப் பனம்பாரனார் கூறிய சிறப்புப்பாயிரத்தி
லே “பல்புகழ்நிறுத்தபடிமையோனே” என்பதிலுள்ள படிமையென்னுஞ்
சொல் சைனமதவொழுக்கமொன்றற்கேயுரியவழக்காகவின், தொல்காப்
பியர் சைனராவரென்பது அவர்கொள்கை.

அன்றியும், அவர், தொல்காப்பியனார் மரபியலின்கண்ணே ஓரறி
வுயிர்ப்புத்தல் ஆற்றிவுயிரிதுதியான உயிர்ப்பாகுபாட்டினை எடுக்கோது
கின்றமையானும் சைனராதல்வேண்டுமென்றார். அதில் அவர் தொல்
காப்பியர்கூறிய உயிர்ப்பாகுபாடு சைனமதமொன்றற்கேயுரியதென்றும்
வெளியிட்டார்.

படிமையென்றசொல் சைனமதத்திற்குமட்டிலுமுரியதன்றி
வைதிகவழக்காறுகவு முள்ளதென்பது “மேவிய சிறப்பின் ஏனோர்படி
மைய” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் தொல்காப்பியர் கூறியிருத்தல்கொண்
டும், பதிற்புத்த “நலம்பெறுதிருமணியில்”, “கூறினபெருமநின்
படிமையானே” என வருதல்கொண்டும் முன்னரே நன்குவிளக்கப்பட்
டிருத்தலின் அதனை ஈண்டு விரித்தல்வேண்டிவதின்று.

இனித் தொல்காப்பியனார்கூறிய உயிர்ப்பாகுபாடு வருமாறு:—

“ஒன்றறிவதுவேயுற்றறிவதுவே
யிரண்டறிவதுவேயதனொடுநாவே
முன்றறிவதுவேயவற்றொடுமுகக்கே
நான்கறிவதுவேயவற்றொடுகண்ணே
ஐந்தறிவதுவேயவற்றொடுசெவியே
யாறறிவதுவேயவற்றொடுமனனே
நேரிதினுணர்ந்தோர்நெறிப்படுத்தினரே”.

இதிலுள்ள நேரிதினுணர்ந்தோர் என்னுந் தொடர் சைனசமயபாசாரி
யரைக் குறிக்குமென்பதை அவர் தம தாராய்ச்சியிற் குறிப்பாற் பெற

வைத்தார். அது பொருந்தாது. அங்ஙனம் வருபிடங்களிலெல்லாம் அது முதலூலாசிரியரான அகத்தியரைக்குறித்ததென்றாதல், அன்றி யவரோ டொப்ப வுயர்ந்த பிற தமிழ்ச்சான்றோரைக்குறித்ததென்றாதல் கொள்ளுதலே நேரிதாம். “கைக்களை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய், முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப” என்று பிறர்மதங்கூறலாகக்கூறிய இவ்விடத்தில் ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் “என்பவேன்றது அகத்தியரை; இக்குறியீடுகளும் அகத்தியனரிட்ட வேன்றுணர்க” என்றுரைத்தார்; ஆதலின் ஈண்டும் அங்ஙனங் கோடலே ஏற்புடைத்தாகும். தொல்காப்பியர் சைனசமயாசாரியரையே கருதினவராயின் அதுதோன்றக் கூறலாகாது. அன்றி யுரையாசிரியரேனும் விளங்கவுரைத்திருப்பொன்க.

இவ்வாறே, “பொய்யும் வழுவந் தோன்றிய பின்னர், ஐயர் யாத்தனர் காண மென்ப” என்றவிடத்து “ஈண்டு என்பவேன்றது முதலூலாசிரியரையன்ம; வடநாலோரைக் கருதியது” என நச்சினூர்க்கினியர் ஐயமறுத்ததும் கண்டுகொள்க. எனவே, இவ்வகைப், பாகுபாடு அகத்தியனூலின்கண்ணும் உண்டென்பது பெறப்பட்டது; என்னை? தொல்காப்பியம் அகத்தியத்தின்வழி நூலேயென்பது யார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததொன்றாகலின். மற்றும் தொல்காப்பியனார் இடையிடையே தம் மதக்கொள்கைகளையும் அகத்தியனார் உடன்படாதன சிலவற்றையும்புகுத்து நூல்செய்தாரானின், அதுவும் பொருந்துமாறின்று. இதனை, மரபியலில் “வினையின்கி” என்னுஞ் சூத்திரவுரையார் “முந்து நூலெனப்பட்டன முற்காலத்து வீழ்ந்தநூலெனக்கூறித் தொல்காப்பியர் அகத்தியத்தோடு பிறழவும் அவற்று வழி நூல்செய்தாரென்றக்கால் இழுக்கென்னை யெனின்? அது வேதவழக்கொடு மாறுகொள்வார் இக்காலத்துச்சொல்லினும் இறந்தகாலத்துப் பிற்பாசண்டிகளும் மூன்றுவகைச் சங்கத்து நான்குவருணத்தொடுபட்ட சான்றோரும் அது கூறரென்பது” எனப் போராசிரியருரைத்தமைபானறிக. தொல்காப்பியர் தமிழ்வழக்கமாகிய மரபினோடும் தமிழ்நூலோடும் மாறுபட்ட நூல்செய்தாரல்லராகலின் அவர் கூறிய உயிர்ப்பாகுபாடும் வேதவழக்கொடுபட்ட தமிழ்ச்சான்றோர்கொள்கையென்பதே கொள்ளப்படும். படவே, அது வைதிகவழக்கி வில்லை யென்றல் ஏலாதாயிற்று.

இனிப் பவணந்தியார் நன்னூலிற்கூறியவுயிர்ப்பாகுபாட்டினுக்கும் தொல்காப்பியர்புகுப்பிற்கும் சிறிது வேறுபாடுமுண்டு. தொல்காப்பியர்

உயிர்களை ஆறுபகுதியவாமென்றார். நன்னூலார் அவற்றை ஐந்தின்பாற் படுத்தார். தொல்காப்பியனார் ஒவ்வோருயிர்வகையின்கண்ணும் அக் கிளைப்பிறந்தன பிறவும் உளவென்றார். நன்னூலார் அது கூறிற்றிலர். இன்னும் துண்ணுணர்வுடையோர் இங்ஙனமே இதனை விரிய ஆராய்ந்து கொள்க. தொல்காப்பியர் கூறியது வேதவழக்கொடுபட்டது. பவணந் தியார்கொள்கை சைனசமயச்சார்பாயது. தொல்காப்பியத்தின் வழிநூல் செய்தாரெனினும் சிற்சிலவீடங்களிற் பிறர்மதந் தழுவிச்செல்லுதல் நன்னூலார்க்கியல்பு. இதனைப் பிரயோகவிவேகவுரையில் “சினேந்திரன்மதம் பற்றி நன்னூலார் பலவாகக்கூறுவர்” “நன்னூலார் வாமனன் சினேந்திரன் செய்த சத்தநூல்பற்றிக் கூறுவர்” என வரும் வாக்கியங்களானறியலாம்.

இனித் தொல்காப்பியர் சமயநிலைபற்றித் தொல்லாசிரியர் கொள்கை இன்னதென்ப துணர்த்தப்படும்.

“உயர்ந்தோர்க்குரிய வோத்தினான” என்னு மகத்திணையியற் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் ‘அகத்தியமும் அதன் வழிநூலாகிய தொல்காப்பியமும் வேதத்தினாற்பிறந்தன வென்பதை நன்குபெறவைத்தார். வேதந்தோன்றியபின்னர் அதுகூறியபொருள்களையே தொல்காப்பியமும் ஆராய்கிறதென்பது ஆண்டு அவர் கருதிய பொருளாகும். “அவனறி வாற்ற வறியுமாகலின்” என்னுங் கற்பியற்சூத்திரத்தில் “தந்தையரொப்பர்மக்கள்” என்பதனுரையில் ‘மக்கள் தந்தையரை யொப்பர்’ என்னும் வேதவிதியோ டொற்றுமை யுடையதாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர். இங்ஙனமே பிறுண்டும் அந்தணரருமறைப்பொருள் தொல்காப்பியத்துப் பயின்றவருதல் அவருரையா னறியப்படும்.

“அறுவகைப்பட்டபார்ப்பனப்பக்கமும்” என்னும் புறத்திணையியற் சூத்திரத்திலே நச்சினார்க்கினியர் விரியவுரைப்பனவெல்லாம் தொல்காப்பியர் வைதிகசாத்திரங்களில் நன்குபயின்றவரென்பதை இனிது புலப்படுத்துவன. அவ்வுரையின்கண்ணே ஐந்திரவியாகரணம் வேதாங்கங்கள் ஆறனுள் ஒன்றென்று தெளியவுரைக்கப்பட்டது. “ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பிய”னெனப் பனம்பாரனார் பாயிரங்கூறியதனையு மீண்டைக்கேற்ப நோக்கிக்கொள்க. இதனாலும் தொல்காப்பியர் வேதம் ஒகியுணர்ந்தவரென்று நன்கு துணியப்படும்.

“இன்பமுந் துன்பமும்” என்னும் களவியற்குத்திரத்தில் “மறை யோர் தேத்து மன்ற லெட்டனுள்” என்பதனுரையிலே “வேதம் ஓரிடத் துக் கூறிய மணமெட்டனுள்” என் றெழுதப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் ஆசிரியர் மணம் எண்வகைய என்பதை வேதம் கூறிய இடங்கண்டு அதனைச் சுட்டியுரைத்தாராதலானும் இக்கொள்கை வலியுறுகின்றது.

இனி, “வேண்டிய கல்வி யாண்டுமுன் நிறவாது” என்னுஞ் சூத் திரவுரையிற் பின்வருமாறுள்ளது. அது, “கல்வி வேண்டிய யாண்டு இற வாது-துறவறத்தினைக்கூறும் வேதாந்தமுதலியகல்வி வேண்டியயாண் டைக்கடவாது; மூன்று இறவாது-அக்கல்வியெல்லாம் மூன்றுபதத்தைக் கடவாது. எ-று. இறவாதென்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. மூன்று பதமாவன அதுவேன்றும் நீயென்றும் ஆனாய் என்றுங் கூறும் பதங்க ளாம். அவை பாமுஞ் சீவனும் அவ்விரண்டும் ஒன்றாதலுமாதலின் இம்மூன்றுபதத்தின்கண்ணே தத்துவங்களைக்கடந்தபொருளையுணர் தும் ஆகமங்களெல்லாம் விரியுமாறு உணர்ந்துகொள்க. இது மூன்று வருணத்தார்க்குங் கூறினார். ஏனைய வேளாளரும் ஆகமங்களானும் அப் பொருளைக் கூறிய தமிழானும் உணர்தல் ‘உயர்ந்தோர்க்குரிய’ என்பத னுள் உணர்க. இது இல்லறம் நிகழ்த்தினார் துறவறம்நிகழ்த்துங் கருத் தினராக வேண்டிதலின் காலவரையறை கூறாராயினார்” என்பது. இங்ங னம் அச்சூத்திரத்திற்கு வேதவழக்கொடுபொருந்த வுரைவகுத்திருந்த லும் தொல்காப்பியர் வைதிகரேயாவர் என்னும் நச்சினூர்க்கினியருடைய உண்மைக் கருத்தினை வெளியிடுகின்றது.

இவை நிற்ப. நல்லறிவுடைய தொல்போசிரியரும்,

“தாயிற்சிறந்தன்றுநாண்டையலாருக்கந்நாண்டகைசால்
வேயிற்சிறந்தமென்றேளிதண்கற்பின்விழுமிதன்நீங்
கோயிற்சிறந்துசிறம்பலத்தாடுமெங்கூத்தப்பிரான்
வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தமதினாதலே”

என்னும் திருச்சிறம்பலக்கோவையுரையில் “‘உயிரினுஞ் சிறந் தன்று நானோ, நாணினுஞ், செயிர்தீர்காட்சிக் கற்புச்சிறந்தன்று’ என்ற ராகவின் வாயிற்சிறந்த மதியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல நாண் சிறத்தலும் நாணினுங் கற்புச்சிறத்தலும் ஆகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரான் வாயிற்சிறந்த நூல்களிடத்துச் சிறப்புடைய பொருளென்றுரைப்பினு

மமையும்" என்றுரைத்தார். இதனால் அவர் "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே" என்னுந் தொல்காப்பியத்தினையே எடுத்தோதி அதனைக் கூத்தப்பிரான்வாயிற்சிறந்த நூலாகக்கொண்டு நாண்சிறத்தலும் கற்புச்சிறத்தலும் இரண்டும் அந்நூலிற்சிறந்தபொரு ளெனக்கூறுதற் குடன்பட்டாராதல் தேறப்படும். இது பேராசிரியர்க்குமட்டிலும் உடன்பாடன்றிக் தெய்வப்புலவராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவுள்ளக்கருத்து மாகுமென்பது எளிதினுபத்துரைத்தகும். ஆகவே முற்காலத்தான் றோர் பலரும் தொல்காப்பியத்தினைத் தெய்வவோத்தாகவே கருதினாராதல் தெள்ளிது.

இதுமட்டுமன்று. தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தின் கிளவியாகக் கக்கிலே,

“கால முலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ
மாயீ றைந்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன”

என்ற சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைப்புழிப் பேராசிரியர் “இந்நூல்சேய்தான் வைதிகமுனிவனாதலின், சொல்லென்பது வேதமென்று கொள்ளப்படும்.” என்பது கூறிக் கரிபோக்கிராகலானும் தொல்காப்பியர் சைனாலரென்பது போதரும். “காணத்தினமைந்து” என்னுங்கற்பியற் சூத்திரத்தில் “சொல்லுறு பொருளின் கண்ணும்” என்பதற்கு “வேதஞ்சொல்லுதலுற்றபொருளின்கண்ணும்” என இவ்வாறே பொருளுரைத்தார் நச்சினூர்க்கினியரும்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்மேற் கொண்டசமயம் பொதுவாக வைதிகமேயாகுமென்பதும் அவர் அவைதிக நெறியொழுக்கமுடையாராகாரென்பதும் நன்கு தெளிவுறுத்தப்பட்டன,

T. N. அப்பினையங்கார்

மதுரை,

ஸ்ரீ கற்புநிலை.

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மைபுண் டாகப் பெறின்”

[பூமுகாபாரதத்தில் வியாசமுனிவரார் சொல்லப்பட்ட சாவித்திரியின்கதை சாதாரணமாய் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தபோதிலும், அதிலடங்கிய தர்மங்களின் நுட்பமான ஆராய்ச்சிகள், தற்காலம் ஆங்கில கலாசாலைகளில் ஏற்பட்ட முறைப்படி கல்வியின்றி கார்த்திமதி என்ற பெண்ணுக்கும், நந்தேசத்தின் பூர்வீகமுறைப்படி கல்வியின்றி வைதிக வாசனையுள்ள சத்தியவதி என்ற பெண்ணுக்கும் அடியிற் காட்டும் கற்புநிலை என்னும் சம்பாஷணைபுமாய் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் நந்தேசத்துச் சிறுவர், சிறுமியர்கள் அவசியம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய பல சிறந்த விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன், நந்தேசத்துப் புராதன வழக்க வொழுக்கங்கள் தற்கால நாகரீகத்துக்கு மிகவும் ஒற்றுமையாயும் இன்றியமையாதனவாயும் இருக்கின்றன வென்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.]

காந்திமதி:—தோழி சத்தியவதி! நீ எங்குப்பிறப்பட்டாய்?

சத்தியவதி:—உன்னைப் பார்ப்பதற்காகவே வந்தேன்.

காந்திமதி:— அப்படியா; மிகவும் சந்தோஷம்; நேற்று நீ புராணங்கேட்கப் போயிருந்ததாகவன்றோ கேள்விப்பட்டேன்.

சத்தியவதி:—ஆம். அதனை லென்ன?

காந்திமதி:— அங்கே பெளராணிகர் என்னசரித்திரம் உபந்யாசம் செய்தார்?

சத்தியவதி:—சாவித்திரியின் சரித்திரம்; அது மிகவும் அழகாயிருந்தது. மெய்மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

காந்திமதி:— சாவித்திரியென்பவள் யார்? நான் கேட்டதில்லையே.

சத்தியவதி:— அந்தப் பெண்மணி பதிவிரதைகளில் மிகவும் சிறந்தவள்; கம்பீரமான மனதுடையவள். மத்திரதேசத்தரசனுக்குப் புதல்வியாய் அவதரித்தவள்.

காந்திமதி:- நாமெல்லோரும் பதிவிரதைகளில்லையோ? அவளிடம் யானு விசேஷம்?

சத்தியவதி:-கற்புநிலை யென்பது சாரீரகமென்றும் மானசிகமென்றும் இரண்டு விதம். நம்மிடமுள்ள கற்புப் பெரும்பாலும் சாரீரகந்தான். அம்மாதிரிமணிமயம் இரண்டும் பொருந்தியிருந்தன.

காந்திமதி:- உன் வார்த்தை பிதிராயிருக்கிறது. அதன் பொருள் எனக்கு நன்றாய்விளக்கவில்லை.

சத்தியவதி:-சா வித்திரி யெளவனப்பருவமடையுமுன்னமே அவள் தந்தை “அம்மா! உன் மனத்துக்கு கிசைந்த புருஷனை நீயே பார்த்து நிச்சயிக்கலாம்” என்று சொன்னார். அவளும் அப்படியே உலகெலாம் ஆராய்ந்து தேடி தீயுத்தவேனன் என்ற அரசன்புதல்வனும் தருமநெறிதவறாதபுண்ணியவானுமாகிய சத்தியவானே தனக்குத் தகுந்த கணவன் என்று உள்ளத்தில் எண்ணினார்.

காந்திமதி:- சரி. அதனு லென்ன விசேஷம்?

சத்தியவதி:-பின் பொருசமயம் அவள் தந்தையிடம் மேற்கூறிய எண்ணத்தை வெளியிடும்பொழுது தேவலோகத்திலிருந்து பிறும்புத்திரரான நாரதர் தற்செயலாக அந்த அரசனுடைய ஸபைக்கு வந்தார். அவர்சாவித்திரியின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, சாவித்திரியிடம், “அந்தச் சத்தியவானுக்கு ஆயுள் மிகவும் சொற்பும்,” என்ற விஷயத்தை ஞானக்கண்ணால் அறிந்து பகர்ந்தார். அதைச் செவியேற்றும் அப்பெண்மணி அவனைத்தவிர வேறொருவனைக் கணவனாக வரிப்பதில்லை யென்று உறுதி கூறினார்.

காந்திமதி:- அப்படியானால் அவளுக்குச் சித்தம் கவாநீனமில்லை யென்று தோன்றுகிறது.

சத்தியவதி:-ஐயோ! பாவம்; இப்படிச் சொல்லுகிற உனக்குத்தான் சித்தம் சரியாயில்லை. அந்த உத்தமியின் மனவுறுதி மிகவும் புகழத்தக்கது.

காந்திமதி:— நல்லது: உலகத்தில், சரியானபுத்தியுள்ளவர் எவனே லும், தெரிந்து கொண்டே அமங்கலையாவதற்கு ஆசைப்படுவாளா?

சத்தியவதி:—தோழி; அப்படியல்ல; அச்சமயத்தில் அப்பதிவிரதை பகர்ந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறேன். ஞாபகமாய்க்கேள்.

காந்திமதி:— ஜாக்கிரதையாய்க் கேட்கிறேன்.

சத்தியவதி:—“ஒருவனைக் கணவனாக ஒருசரம் மனத்தால் வரித்தபிறகு அவன் நீண்டவாழ்நாளாளுடையவனாயினும், குறுகியவாழ் நாளாளுடையவனாயினும் குணமுள்ளவனாயினும் குணமில்லவனாயினும் அவனையே மணம்புரியவேண்டுமேயன்றி வேறொருவனைக் கணவிலும் நினைக்க நியாயமில்லை. உலகத்தில் எந்தவிஷயத்தையும் முதலில் மனதினால் நிச்சயித்து நாவால் வெளியிட்டுப் பிறகு அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்; ஆதலால் மனதுதான் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது” என்று சர்வித்திரி தர்மத்தின் இரகஸியத்தை துட்பமாய் ஆராய்ந்துசொல்லும்பொழுது நாரதமஹரிஷியே அவளுடைய மனோதர்மத்தை மிகவும் புகழ்ந்துபேசினார்.

காந்திமதி:— இப்படிப்பட்ட மனோதர்மத்தைக் காய்க்லேசஞ்செய்து ஐம்புலனடக்கிக் கழிந்தவம்புரியும் மஹரிஷிகளே புகழ வேண்டும், பிறகு என்ன நடந்தது?

சத்தியவதி:—உண்மைதான். லாகிரி வஸ்துக்களையும் மதகரமான உணவையும் புசித்து உல்லாசமாய்த்திரிகிற நமக்கு மிகவும் துட்பமான கற்புநிலையின்தன்மை எப்படிப்புலப்படும்.

காந்திமதி:— அப்படியானால் அந்தத் தர்மநெறியின் இரகஸியத்தைக் கொஞ்சம் தெளிவாய் எனக்கு நீ உபதேசிக்கவேண்டும்.

சத்தியவதி:— அவ்வுத்தமியின்சரித்திரமுழுதும் கேட்டால், கற்புடைமையின்பெருமை தானாகவே விளங்கும்.

காந்திமதி:— தோழி! அவள்சரித்திரமுழுதும் கேட்க எனக்கு ஆவல் அதிகரிக்கிறதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

சத்தியவதி:—சாவித்திரி கணவனாகவரித்த சத்தியவாலுடைய தன்மை அச்சமயத்தில் வேற்றரசர்களால் முறிய அடிக்கப்பட்டு ராஜ்யமிழந்து குடும்பத்துடன் கானகஞ்சென்று ரிஷிவேஷம் பூண்டு கனி மெங்குகளையருந்திக் கஷ்டப்பட்டுக் காலங் கழித்துக்கொண்டிருந்தார். அதை யறிந்தும் மத்திரதேசத் தரசன் தன் பெண்ணின் நிர்ப்பந்தத்துக் கிணங்கித் தானே அவரிடஞ்சென்று அவர் புதல்வரான சத்யவானுக்குத் தனது புத்திரியான சாவித்திரியை மணம்புரிந்துகொள்ளு மாறு வேண்டிக்கொண்டார்.

காந்திமதி:— சம்பந்திகளின் தற்கால நிலைமை குழந்தையான சாவித்திரிக் குத் தெரிந்திராது.

சத்தியவதி:—அதைத்தெரிந்துகொண்டே சாவித்திரி தானும் அவர்க ளுடன் வனவாசத்தை அனுஷ்டிக்கத் தயாராக இருந்தாள்.

காந்திமதி:— கஷ்டம்; மலர்போல் மிருதுவானசரீரமுடையவளும் பிறந் ததுமுதல் அரண்மனையில் சுதமாக, வளர்க்கவளருமான அரசன்புதல்விக்கு இவ்வித நிச்சயமுண்டானது ஆச்சரி யந்தான்.

சத்தியவதி:—சத்தியவானைப்பற்றி குணங்களும் சீலமும் வாய்த்தவர் கள் இவ்வுலகத்தில் வேறொருவருமில்லையென்று தெரிந்து கொண்டு நல்லபகுத்தறிவுள்ள சாவித்திரி விவேகத்துடன் அவனைக் கணவனாக அடைவதே பாமசௌக்கியத்துக்குக் காரணமென்று தீர்மானித்தாள்.

காந்திமதி:— இதிலென்ன விவேகம்? என்ன பகுத்தறிவு? அநிபால்யம், நன்மை நிமையறியுந்திறம் உண்டாகவில்லை. ஆனது பற்றித் தன்சுகந்தைத் தானே மாப்த்துக்கொண்டாள். எனக்கு மிகவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—பிறகு சாவித்திரி சத்தியவான் இருவருக்கும் விவாகம் மனுமுறைப்படி நடந்தது.

காந்திமதி:— தோழீ! விவாககாலத்தில் ஏதோ சில மந்திரங்கள் சொல்லு கிறார்களே. அவற்றின் பொருள் தெரியுமா?

சத்தியவதி:—ஒரு மஹாகவி விவாக மந்திரங்களின் கருத்தை ஒரு சுலோகத்தில் வருணித்திருப்பதாக என் தகப்பனர் அடிக்கடி சொல்லுவது வழக்கம்.

காந்திமதி:— அப்படியானால் அந்தச் சுலோகத்தையும் அதன் பொருளையும் தயவுசெய்து கூறவேண்டும்.

சத்தியவதி:—“வெய்யொ ஶித்ரம் வ்யஸ்தா வா ஸஶித்ரா
ஸவெ-ஃ காலாஃ ஶஸவயிஜீ-விதம் உ ।

வீணாஃ ஶத-ஃ யஶ-ஃ ஶாராஸு வ்யஸ்தா

ஶித்ர ஶெந்ரந்யம் வஸ்யொஜ-ஃ தஶிஸு ॥”

பேதையர்களுக்குக் கணவன்தான் பிரியமான நேசன். சகல பந்துவர்க்கமும் ஸர்வாபிஷ்டங்களும் சகல ஐச்வர்யமும், உயிரும் அவனேதான்; புருஷர்களும் தர்மபத்தினியை அப்படியே நினைக்கவேண்டும். இக்கருத்தை மணமகனும் மணமகளும் எப்போதும் நினைவில் வைக்கவேண்டும்.

காந்திமதி:— தோழி! சுலோகமே இனிமையானது. அநிலும் நீ சொல்லுவது மிகவும் மதுரமாயிருக்கிறது. நல்லது, மேல்நடந்த விருத்தாந்த மென்ன?

சத்தியவதி:—அப்பெண்மணி விவாகம்நடந்ததினம்முதல், சிரத்தை யுடன் கணவனுக்கும், மாமி மாமன் முதலிய பெரியோர்க்கும், பணி விடை செய்து விரதங்களை யனுஷ்டித்துத் தெய்வங்களைத் தொழுது நல்லொழுக்கந் தவறாமல் நடந்து நாரதமுனிவர் குறிப்பிட்டகாலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

காந்திமதி:— ஐயோ! விதியைவெல்ல யாரால் ஆகும்? அரசன் செல்வப் புதல்வியாகிய இப்பெண்மணி மிகவும் சுகமாயிருக்க வேண்டிய இனிய இளமைப்பருவத்தில் காளுகவே இவ் விதம் கடுமையானவிரதங்களை யனுஷ்டிக்கப்புகுந்ததை விட வேறு திருஷ்டாந்தம் வேண்டுமா? (என்று கண்ணீர் ததும்பப் புலம்பினாள்.)

சத்தியவதி:—நாரதர் குறிப்பிட்டகாலம் சமீபிக்கவே ஆயுள்விர்த்திசெய்யும்பலனைக்கருதிச் சாவித்திரி ஒரு கடுமையான விரதம் அனுஷ்டிக்கத் தொடங்கினாள்.

காந்திமதி:- என்ன அவிவேகம்? குறுகிய ஆயுளுடன் ஜனித்த மானிடர்க்கு விரதங்களாலும் உபவாசங்களாலும் வாழ்நாளே விர்த்திசெய்யக்கூடுமோ? ஒளஷதமுதலிய சிலாக்கிய மானமுறைகள் ஒருவர்க்கு ஆயுள் இருந்தாலொழியப் பயன் படாதென்று கவிசுகாமணியாகிய காளிதாஸர் கூறியது கேட்டதில்லையோ?

“பு. திகாரவியா. நரோயுஷஃ |

ஸ. தி. செ. வெ. ஹி. ம. ராய. க. ஹ. தெ. ||”

சத்தியவதி:- அடிபேதாய்! நீ சொல்லதெல்லாம் பொதுவான நியாயம். ஆனால் தவத்தினால், சாதிக்கக்கூடாதவிஷயமும் உலகத்தில் ஒன்றுண்டோ? மணிமந்திர ஒளஷதங்களுக்குரிய பிரபாவம் எளிதில் அறியக்கூடியதல்ல.

காந்திமதி:- தோழி! அதிருக்கட்டும். அட்டிப்பட்ட விரதம் என்ன? அதை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமல்லவா?

சத்தியவதி:- நிரயோதகமுதன் மூன்றுதினம் உபவாசம்; பிரதமயன்று சூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் பாரணை. இதுதான் இந்த விரதத்தின் முக்கியமான முறை.

காந்திமதி:- பிறகு சாவித்திரி என்ன செய்தான்?

சத்தியவதி:- மாமி மாமன் முதலிய பெரியோர்களைல்லாரும் “அம்மா இது கடினமான விரதமாயிற்றே; உன்றோர் சாதிக்கமுடியாது; வேண்டாம்” என்று தடுத்தும் அவ்வத்தமி உறுதியாயிருந்து விரதத்தை அநுஷ்டித்தாள்.

காந்திமதி:- ஈசன்செயல். நாமென்னசெய்யலாம். சுவாசம்விடுவது கூடத் தன்னிச்சையல்லவென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

சத்தியவதி:- கணவன்மரிக்கவேண்டியநான்வந்ததும் வழக்கம் போற் காலையில் விறகு கொண்டுவருவதற்குக் கோடாலியை எடுத்துக்கொண்டு காட்டுக்குப் புறப்படுகிற சத்தியவானுடன் சாவித்திரி விரதத்தைமுடித்துவிட்டு ஆகாமில்லாமலே

காந்திமதி:- கஷ்டம். பெரியவர்களிருந்தும் அக்குழந்தையைக் கணவனுடன் காட்டுக்குப் போகவேண்டாமென்று தடுக்காமல் எப்படிச் சுகித்தார்களோ?

சத்தியவதி:-தோழி! அவர்கள் சாவித்திரியைப்பார்த்து “அம்மா நீ முன் ஒருபோதும் காட்டுக்குப் போனதில்லை. வழி மிகவும் கஷ்டமானது. நீயோ உபவாசத்தால் மிகவும் மெலிந்திருக்கிறாய். கால்நடையாய்ப்போக முடியாது” என்று மிகவும் தடுத்தும் சாவித்திரி அதற்கிணங்காமல் ஊக்கத்துடன் கணவனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றாள்.

காந்திமதி:- (பெருமூச்செறிந்து கொண்டு) தலையிலெழுதிய எழுத்தை யழிக்க யாரால் ஆகும்?

சத்தியவதி:-இளமைப்பருவமுள்ள சாவித்திரி மனதிலுள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கொஞ்சமேனும் வெளியிடாமற் புன்சிரிப்புடன் அழகாய்ப்பேசிக்கொண்டு கணவனுடன் உல்லாசமாய்ச் சென்றாள்.

காந்திமதி:- அதன்பிறகு என்ன நடந்தது?

சத்தியவதி:-அனேகவனங்களைக்கடந்து பழங்களைப் பறித்துவைத்து விட்டு விறகு வெட்டுகையிற் சத்தியவானுக்குப் பொறுக்க முடியாத தலைவலியுண்டாயிற்று.

காந்திமதி:- அம்மா! இதற்குமேல் என்னொற் கேட்கமுடியாது.

சத்தியவதி:-இளகிய மனமுடையவளே! சற்று நிதானித்துக்கேள்.

காந்திமதி:- நல்லது.

சத்தியவதி:-பிறகு சத்தியவான் மனைவியிடம் வந்து “எனக்குத் தலைவலி அதிகமாயிருக்கிறது. உலகெலாம் சுற்றுவதுபோற் றேன்றுகிறது. மனது சக்கரம்போற் சுழல்கிறது. ஒன்றும் தெரியவில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவளுடைய மடியிற் றலைவைத்து அயர்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

காந்திமதி:- அம்மா! உன்மனது மிகவும் கடினமாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயத்தைக்கூடச் சிறிதேனுங் கலங்காமல் வருணிக்கின்றனே.

சத்தியவதி:-பிறகு சிறிதுநேரத்திற் சத்தியவான்பக்கத்தில் ஒரு புருஷன் நிற்பதைச் சாவித்திரி கண்டாள். அவன் சிவப்பு வஸ்திரமும் வெண்மைகலந்த நீலநிறமும் ரத்தமான கண் களும் கைநிற் பாசமும் சூரியனைப்போன்ற காந்தியுமுடைய வரையும் விரதத்தினால் மெலிந்த சாவித்திரியின் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான்.

காந்திமதி:- (மிகவும் வருத்தத்துடன், “அம்மா சாவித்திரி! உனக்கு இவ்விதமான கதியா ஈசு வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது” என்று அழத் தொடங்கினாள்.)

சத்தியவதி:-சாவித்திரி உடனே மெதுவாய்க் கணவனுடைய கிரத்தைப் பூமியில்வைத்துவிட்டுக் கைகுவித்துச் சரீரநடுக்கத்துடன் வணக்கமாயும் கௌரவமாயும் அந்தப்புருஷனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு பேசத்தொடங்கினாள்.

காந்திமதி:- அப்படிப்பட்ட சமயத்திற்குட அவளுக்கு மனங்கலங்காத தைரியம் ஏற்பட்டது வியக்கத்தக்கதுதான்.

சத்தியவதி:-சாவித்திரி அவரை நோக்கி, “பகவானே! தங்களைப்பார்த்தால் தெய்வமாகத் தோன்றுகிறது. தங்கள் வடிவம் அமானுஷ மாயிருக்கிறது. தேவர்கள் நாயகமே! அடியாளிடம் கிருபைகூர்ந்து, தாங்கள் யார்? இவ்விடம் வந்த காரிய மென்ன? என்று சொல்லவேண்டுமென்றாள்.

காந்திமதி:- அவ ரென்னசொன்னார்?

சத்தியவதி:-“அம்மா! சாவித்திரி! நீ கற்புநிலையுடையவள். விரதா னுஷ்டானத்திலும் மிகவும் ஊக்கமுடையவள். அதனால் உனக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். அம்மா! என்னை யமனென்று சொல்லுவார்கள். உன்னுடைய கணவனாகவும், ராஜபுத்ரனாகவும் உள்ள இந்தச் சத்தியவாளுக்கு இப்போது ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. அவ

ருயிரைக் கட்டிக்கொண்டுபோவதற்காகவே நான் இங்கு வந்தேன்” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— காரியமெல்லாம் காலவசமல்லவோ? நாமென்னசெய்யலாம்?

சத்தியவதி:—“தெய்வமே! தங்களுடைய துதர்களல்லவோ இக்காரியங்களில் ஏவப்படுகிறார்களென்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்கத் தாங்களே நேரில்வந்ததற்கு யானுகாரணம்” என்றான் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இவளுக்கு இந்த இளமைப் பருவத்தில் இவ்வளவு தைரியம் ஏற்பட்டது மிகவும் ஆச்சரியமே?

சத்தியவதி:—“அம்மா! இவர் நீதிநெறிதவறாத குணக்கடலாதலால் என்னுடைய சேவகர்கள் இவரைத் தொடுவதற்கும்கோக்கியரல்லர். ஆதலின் யானே நேரில்வரும்படி நேர்ந்தது” என்று சொல்லிக்கொண்டே சத்தியவான்சாரத்திலிருந்து கட்டைவிரலளவுடையபுருஷனை வெளியிலிழுத்துப் பாசத் தாற் கட்டிக்கொண்டு தர்மராஜன் தென்றிசைநோக்கிப் புறப்பட்டார்.

காந்திமதி:— தெய்வச் செயலைமாற்ற யாரால் ஆகும்?

சத்தியவதி:—தோழீ! கொஞ்சம் கவனித்துக்கொள். கற்புநிலைவழுவாத சாவித்திரியும் அப்படிப் புறப்பட்டுப்போகும் தர்மராஜனைப் பின்னொடர்ந்து சென்றாள்.

காந்திமதி:— இதென்ன? அற்புதமாயிருக்கின்றதே!

சத்தியவதி:—அப்படிப் பின்னொடர்ந்துவரும் சாவித்திரியைப்பார்த்து, “அம்மா சாவித்திரி! நீ திரும்பலாம்; இவருக்குப் பிராணவியோகத்தின்பின் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் சரியாகச் செய். வேறுலகத்துக்குச்செல்லும் கணவனுக்கு எவ்வளவுதாரம் வழிவிடலாமோ அவ்வளவுதாரம் வந்துவிட்டாய்” என்று தர்மராஜன் மொழிந்தார்.

காந்திமதி:— நன்றாயுப்தெளித்தார்,

சத்தியவதி:- தர்மராஜனே! கணவனுடன் செல்வதே என்போன்றவர் களுக்கு ஏற்றமுறை. தவத்தாலும் குருபக்தியாலும் கணவனிடமுள்ள சிநேகத்தினாலும் வீரதானுஷ்டானத்தினாலும் தங்களருளாலும் எனக்குப் பின்றொடர்ந்துவரும் சக்தி குன்றாமலிருக்கிறது. “ஏழடி கடநடந்தாற் பெரியோர் களுக்கு நட்பேற்படுகிறது” (“ஸோஷவஹொரெஹித்ர”) என்ற நியாயப்படி, தங்கள் முன்னிலையில் நான் ஏதோ சில வார்த்தைகள் அறுசிதமாய்ப் பேசினாலும் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அறத்தில்வழுவாத மனமுடையவள். பொருளிலும் காமத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லை” என்று சாவித்திரி மறுமொழிகூறினாள்.

காந்திமதி:- யமனுடைய மனது மிகவும் கடினமானதென்றல்லவோ பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

சத்தியவதி:- அப்படியல்ல, தர்மநெறி தவறாத அவளுடைய வார்த்தையைச் செவியுற்றுத் தர்மராஜன் அகமகிழ்ந்து “அம்மணி சத்தியவாணுடைய உயிரைத் தவிர வேறு உனக்கு வேண்டிய வரம் கேள். கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்” என்று பகர்ந்தார்.

காந்திமதி:- மிகவும் ரசமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:- “கானகத்திற் கண்ணிழந்து வருந்துகிற என்னுடைய மாமனாளுக்குத் தங்களருளாற் கண் தெரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:- அந்தச் சம்பத்திற்குடச் சாவித்திரியின் மனது எவ்வளவு கெம்பிரமாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:- “அம்மா! அப்படியே ஆகட்டும். உபவாஸத்தினால் மெலிந்து வழிநடையாற் களைத்துப்போய்கிட்டாய். இனித்திரும்பிப்போகலாம்” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:- என்ன அழகான சந்தர்ப்பம்தான்.

சத்தியவதி:- “தேவசா! கணவன்சமீபத்தில் எனக்குக் களைப்பென்பதில்லை. முக்கியமாய் அறநெறியில் ஊக்கமுள்ள எனக்குப் புருஷவடிவந்தரித்துவந்திருக்கிற தருமதேவதையின் முன்னிலையில் உள்ளம் பூரித்திருக்கவேண்டியதே தவிர வேறில்லை” என்று மெல்லிய குரலுடன் சொன்னாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:- சிறியவளாயினும் சாவித்திரி கன்னுடைய கெம்பிரமான ஸ்வபாவத்தை என்ன அழகாய் வெளியிடுகிறாள் பார்.

சத்தியவதி:—“உத்தமி! உன்வார்த்தையைக்கேட்க என்னுள்ளம் மிகவும் பூரிக்கிறது. சத்பவானுயிரைக்கி இரண்டாவதுவரம் கேட்டுக்கொள்” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— கல்லும் கரைந்துவிடுமல்லவா?

சத்தியவதி:—“பகவானே! நாடிமுந்து காட்டில் தவிக்கிற என்மாமனுக்கு மறுபடியும் ராஜ்யம் கிடைக்கும்படி அருள்புரிய வேண்டும்” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இப்படிப்பட்ட மனநிலை மக்களில் எவர்க்கும் எளிதிற கிடைக்கக் கூடியதன்று.

சத்தியவதி:—“நல்லது; அப்படியேயாகட்டும். இனித் திரும்பலாமே” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— வேறு என்ன சொல்லுவார்?

சத்தியவதி:—“தர்மதேவதையே! ஜனங்களை ஒருவழியாய் அடக்கியா ஞ்ருவது தாங்கள் அங்கீகரித்த வேலை. அறநெறிதவறாத மனிதர்கள்கூட அடைக்கலம்புகுந்தவர்கள் விரோதிகளா யினும் அவர்களிடம் கருணைபுரிவார்கள். இப்படி நடக்க வேண்டியது, சநாதனதர்மமாக உலகத்திற்கு நங்க ஞ்ருடைய கட்டளையினாலேயே ஏற்பட்டுவருகிறது.” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இதற்குத் தர்மராஜன் என்ன மறுமொழிகொடுத்தார்?

சத்தியவதி:—“மங்கையே! மதுரமாய் விஷயங்களை எடுத்துரைக்கின்றாய். உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தாமற்போவதற்கு என்னுலியல வில்லை. சத்தியவானுடைய வுயிரைக்கி மூன்றாவது வரம் கேட்கலாம்” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:— மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி:—“புத்திரனில்லாத என் தந்தைக்கு வம்சம்விளங்க ஞ்ரு புத்திரர்கள் தங்கள் திருவருளால் உண்டாகவேண்டும்” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:— இவளுடைய தர்மத்தால் இரண்டுசூலமும் உயர்ந்து ஒங்கித் தழைத்தது.

சத்தியவதி:—“அப்படியே ஆகக்கூடவது. இப்பொழுது வெகுதூரம் வந்து விட்டாய். உடனே திரும்பவேண்டியது தான்” என்றார் தர்மராஜன்.

காந்திமதி:- மாங்கல்யத்தையடையாமல் எப்படித்திரும்புவள்?

சத்தியவதி:-“கணவன் சமீபத்தில் என் மனம் உத்ஸாகமாய் முன் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய பேச்சினால் தங்களுடைய பிரயாணத்திற்குத் தடையுண்டாகவேண்டாம். பெரியோர்களுடைய இயற்கை இவ்விதந்தான். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நல்லமனத்தால் விசுவாசமுண்டாகிறது. ஆதலால் சத்துக்களிடம் பழகப்பழக விசுவாசம் அதிகரித்துக்கொண்டேவருகிறது.” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:- இப்படிப்பேச ஒருவராலும் முடியாது.

சத்தியவதி:-அதைக்கேட்டுத் தர்மராஜன் உள்ளம்பூரித்துமற்றொருவரம் கேட்கும்படி சொன்னார். அவளும், “சத்தியவானுடைய வம்சம்விளங்க என்னிடம் சத்தியவானுக்கு நூறு ஓளரசு புத்திரர்கள் உண்டாக அருள்செய்யவேண்டும்” என்றாள். அவ்விருப்பத்தையும் அவர் முகமலர்ச்சியுடன் அங்கீகரித்தார்.

காந்திமதி:- சத்தியவான் பிழைக்காமல் இது எவ்வாறு பூர்த்தியாகும்?

சத்தியவதி:-பிறகு மறுபடியும் துட்பமான தர்மங்களை அழகாய்ப்பேசுகிற சாவித்திரியைப்பார்த்துத் தர்மராஜன் ஐந்தாவது வரம்கொடுக்க இசைந்தபொழுது, சாவித்திரி, அவரை வணங்கிச் சிரமேற் கைகுவித்துப் “பகவானே! சத்தியவானைவிட்டு நான் எப்படி உயிர்தரிப்பேன். கணவனின்றி எனக்கு வேறுசுகம் ஏது? அவரையின்றி ஸ்வர்க்கலோகமும்வேண்டேன். அவரில்லாத ஐசுவரியத்திலும் விருப்பமில்லை. உயிரையும்விடத்தயாராயிருக்கிறேன். என்னிடம் சத்தியவானுக்கு நூறுபுத்திரர்கள் உண்டாகும்படி தாங்களே அருள்புரிந்திருக்கிறீர்கள். அவரையுங் கட்டிக் கொண்டு போகிறீர்கள். பேதையான அடியாளுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அவரை உயிர்பிழைக்கும்படிசெய்து, தங்கள்வார்த்தை பொய்யாகாமல் அருள்புரிதல் வேண்டும்” என்றாள் சாவித்திரி.

காந்திமதி:- என்னே கற்பின்மகிமை? என்னே தவத்தின்பலன்? என்னே உபவாசத்தின் பெருமை? அறநெறிவழுவாது நடக்கும் உத்தமிகளுக்கு எது தான் சாதிக்கமுடியாதது. அவர்களுக்கு அரியது ஒன்றில்லை. அநுந்தி முன்னொரு சமயம் சீதாதேவியைப்பார்த்து,

“ஸிஸுவ-ஓ ஸிஷ்யா வா யதிலி லி த திஷு-து தயா ।
விஸு-ஓ துஷ-ஓ க்ஷயி து லி லகி ஓ ஓயதி ॥”

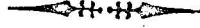
“நீ எனக்குச் சிசுவாயினும் சரி. சிஷ்யையானும் சரி. அது ஒருபுறமிருக்கட்டும். உன்னுடைய மனதின்சுத்தியைப் பார்த்தால், பக்தியுடன் உன்னை நான் தலைவணங்கிப் பூஜிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது” என்றாள்.

சத்தியவதி:-பிறகு தம்மராஜன் “அம்மா! பகிவிரதாசிராமணியே! உன்னுடைய கணவனை இதோ விட்டுவிட்டேன். துட்பமான தர்மங்களடங்கிய உன்னுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மிகவும் களிப்புற்றேன். உன் கணவன் நல்லசீர்த்துடன் ஒருவித துக்கமுமின்றி உன்னுடன் நானாறுவருடம் சுகித்து, வேள்விகளால் தேவரூள்பெற்றுத் தர்மத்தை நிலைநாட்டிப் பெருப்புக் பெறுவான்” என்றுசொல்லி அவருடைய அறநெறியைப் புகழ்ந்துகொண்டு மறைந்துவிட்டார். சாவித்திரியும் உடனே திரும்பி நித்திரைசெய்தெழுந்தவன்போல், தன்னை யழைக்கும் நாயகனைத்தழுவி மாமி மாமனார்களாலும் தாய் தந்தையர்களாலும் பெருமையுடன் புகழ்ப்பெற்றுக் குணவானாகிய கணவனுடன் வெகு காலம் வாழ்ந்து வையகத்தையும் வானகத்தையும் அலங்கரித்தாள்.

காந்திமதி:- ஆந்தக்கண்ணீர்சொரிந்து தோழி சத்தியவதி? அப்படிப்பட்டதெய்வத்தன்மையுள்ள பெண்மணிகளின் முன்னிலையில் நாமயார்? என்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும். ரஜோகுணத்தில் முழுதுமாழ்ந்த நம்முடைய கற்பெங்கே? சுத்தசத்துவகுணமுள்ள மனநிலையாய்ந்த அவ்வுத்தமியின் கற்பெங்கே. இச்சரித்திரத்தினால் அறநெறியின் துட்பமான ஆராய்ச்சியை ஒருவிதம் அறிந்துகொண்டேன். மஹரிஷிகளால் உடதெரிக்கப்பட்ட உபவாசமுதலிய விரதங்களின் மேல்மையையும் அறிந்துகொண்டேன். இவ்வுபதேசத்திற்கு உனக்கு யாது கைம்மாறு செய்வேன். சாவித்திரியைப்போல் உலகிற் கீர்த்திபெறுவாயாக.

ர. கிருஷ்ணமாசாரியர், M. A.

1921-ஆம் மார்ச்-மீ 18-உ (ரௌத்திரிஸ்) பங்குனிமீ
5 தேதி) காலே 8-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்
தின் காரிய நிர்வாகசபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட
தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மகா-ரா-ஸ்ரீ M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L.,
— அக்கிராசனம்வகித்தவர்.
2. ,, ராப்பகதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்கள் B.A.,
3. ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியவர்கள் B.A., B.L.,
4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L., M. L. C.
இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1920-ஆம் ஆகஸ்டுமீ முதல் 1921-ஆம் சிப்ரவரிமீ முடிய
உள்ள சங்கம் வரவு செலவுகணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. 1920-1921-ம் வருஷத்திய சங்கம் வரவு செலவு மதிப்புத்
திட்டம் (Budget) அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

III & IV. சங்கத்தின் உப அக்கிராசனாதிபதியாகிய ஆண்டி-
பட்டி ஜமீந்தாரவர்கள், சங்கக்கட்டிட நிதித்தொகை சம்பந்தமாகவும்,
தாம் வருஷந்தோறும் கொடுக்கும் நன்கொடைவிஷயமாகவும், 18-1-21,
3-2-21 ஆம் தேதிகளிட் டனுப்பிய கடிதங்களை நிர்வாகசபையார் சந்-
தோஷத்துடன் வாசித்தார்கள்.

சங்கம் அச்சாபிஸை அபிவிருத்திசெய்திருப்பது, சங்கப்பதிப்புப்
புத்தகங்களின் பிரசாரம், மாட்சிமைதங்கிய கனம் அக்கிராசனாதிபதி-
யவர்களும், ஸ்ரீமான் உப அக்கிராசனாதிபதியவர்களும் சங்கத்திற்காகக்
கட்டிடம் வாங்கிபசமயத்திலும், மற்றும் இதரசமயங்களிலும், மிக்க
அன்போடு சங்கத்திற்கு நன்கொடையாகவும், கைம்மாற்றாகவும் பொருள்
கொடுத்து உதவிபுரிந்தது முதலிய சம்பந்தமாக கௌரவகாரியதரிசி
யவர்கள் எழுதிய குறிப்பு (Memo) படிக்கப்பட்டது. இவர்களிரு
வரும் தகுந்தசமயங்களில் சங்கத்திற்குச்செய்த பேருபகாரத்திற்காக,
செய்யார்கட்கு நிர்வாகசபையார் மனமுவந்து வந்தனமளிக்கின்றார்கள்.

V. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவேண்டுமெனக்
காரிய அடியிற்குறித்துள்ளவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்க
லாயிற்று.

- (1) மகா-ரா-ஸ்ரீ T. S. நடராஜையரவர்கள், தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதர், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- (2) ,, P. M. வேணுகோபாலநாயுடு அவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர், M. E. L. M. High School, ஆம்பூர்.
- (3) ,, பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரவர்கள், மட்டக் களப்பு, காரைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம்.
- (4) ,, V. ராமச்சந்திர ஐயரவர்கள் B.A., L.T., உபாத் தியாயர், மதுரை.

VI. சங்கக்கட்டிடத்தில் தீப்பற்றியசமயம், சங்கத்தின் சாமான் களை அப்புறப்படுத்திப் பேருதவிசெய்த போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கட் குச் சங்கத்தார் சன்மானம்செய்யவேண்டுமென்று மதுரை ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டென்டெண்டு அவர்கள் எழுதிக் கேட்டுக்கொண்டபடி சன்மானத்திற்காக ரூ. 105 கொடுக்க அனுமதிசெய்யப்பட்டது. ஷெ தொகையை ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டென்டெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VII. (a) அச்சாபீஸ்விஷயமாக சங்கம் -மாதேஜர் 12-3-21ல் எழுதிய குறிப்பு (Note)ம், சடகோபநாயுடு 11-3-21ல் எழுதிக் கொடுத்த மனுவும் வாசிக்கப்பட்டன.

அச்சாபீஸ் சீர்திருத்தவிஷயமாகச் செலவிட ஏற்கனவே அனுமதி செய்யப்பட்ட தொகைக்கு மேற்கொண்டு ரூ. 700 அனுமதி செய்ய லாயிற்று.

(b) அச்சாபீஸ் சீர்திருத்தசம்பந்தமாக, சடகோபநாயுடு கூட இருந்து வேண்டிய உதவிபுரிந்ததற்குப் பிரதிப்பிரயோஜனமாக ஷெ யாருக்கு ரூ. 100 கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

(c) ஷெ விஷயமாகத் தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் பண்டிதர் மகா-ரா-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்கள் வேண்டிய உதவிபுரிந்திருப்ப தற்காக நிர்வாகசபையார் நன்றியறிவுடையவர்களாய் ஷெ யாருக்கு வந் தனமளிக்கின்றார்கள்.

(d) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ, J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள், மகா-ரா-ஸ்ரீ கான்பகதூர் H. அப்துல் சுபான்சாஹிப் அவர்கள் ஆகிய இவ்விருவரும் காலஞ்சென்று துக்க சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்றுச் சங்கத்தார் அதுதாபமொழிகூறி, அத னைப்புத்தகத்திற் பதிவுசெய்தார்கள். இவ்விஷயத்தைத் துக்கத்தில் மூழ்கிய ஷெ யார்களின் குடும்பத்தார்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி தீர் மானிக்கலாயிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகசபைத்தீர்மானம் உட்க

(e) சங்கத்தின் கட்டடத்தை முன்னைய ஸ்திதிக்குக் கொண்டு வருவதற்காக அடியிற்கண்ட கனவான்கள், பொருளுதவிசெய்வதாக அன்புடன் வாக்களித்துள்ளார்கள்.

1.	மகா-நா-ஸ்ரீ, மு. மு. வீர. வீரப்பசெட்டியாரவர்கள், பல வான்குடி.	...	ரூ. 150
2.	அரு. ப. நாராயணன்செட்டியார் வகையரா பலவான்குடி.	...	ரூ. 100
3.	ஆத. கு. பன. மு. முத்தையாசெட்டியாரவர்கள், சிறுகூடல்பட்டி.	...	ரூ. 250
4.	ஆத. கு. பழ. சுப. சுப்பிரமணியஞ்செட்டியாரவர்கள், சிறுகூடல்பட்டி.	...	ரூ. 350
5.	வீர. பழ. மு. முத்தையாசெட்டியாரவர்கள், சிறுகூடல்பட்டி.	...	ரூ. 75
6.	வயி. சு. நா. நாகப்பசெட்டியாரவர்கள், சிறுகூடல்பட்டி.	...	ரூ. 100
7.	ராம. பழ. நா. ராமஞ்செட்டியாரவர்கள், சிறுகூடல்பட்டி.	....	ரூ. 75
8.	A. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள், ஹைகோர்ட்டுவக்கீல், மைலாப்பூர்.	....	ரூ. 250
9.	ஸ்ரீ வெங்கடேச ஐயங்காரவர்கள், (மதுரை) மைலாப்பூர்.	....	ரூ. 50
10.	N. A. V. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், B.A., B.L., ஹைகோர்ட்டுவக்கீல், வண்ணாரப்பேட்டை, திருநெல்வேலி.	...	ரூ. 201
11.	அ. வீர. அ. அடைக்கப்பசெட்டியாரவர்கள், பட்டமங்கலம்.	....	ரூ. 750
12.	துபாஷ் D. K. சையத் இப்ராஹிம் சாஹிப், துபாஷ் D. K. மஹம்மது இப்ராஹிம் சாஹிப்.	....	ரூ. 500
13.	ராம. அரு. ராம. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள், தேவகோட்டை.	....	ரூ. 150

இவர்கட்கு இச்சங்கத்தார் நன்றிபாராட்டி வந்தனமளிக்கின்றார்கள்.

M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை,

அக்கிராசனம்வகித்தவர்.

1921-~~ஸ்ரீ~~ ஜூன்மீ 6௨ (தூர்மதி-~~ஸ்ரீ~~ வைகாசி-மீ 24-ம் தேதி) காலை 11-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் காரியநிர்வாகசபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

—:0:—

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் B. இராஜராஜேஸ்வரவேலுதுபதிமன்னரவர்கள்-அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ந-ந-ஸ்ரீ M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் B.A.,B.L.,
3. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A.,B.L., M.L.C.
4. ,, M. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள்.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1921-~~ஸ்ரீ~~ மார்ச்சு, ஏப்ரல், மே-மாதங்களின் வரவுசெலவுகணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. சங்கத்தின் வருஷாந்தக்கணக்குகளைப் பரிசோதனைசெய்யும்படி, மதுரை ஹைக்கோர்ட்டுவக்கீல் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ V. சந்திரமையரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

III. சங்க வருஷாந்தவத்தை நடத்துவதற்குத் தெய்தி இடம் இவற்றைக் குறிப்பிடவும், வருஷாந்தவத்திற்கு அக்கிராசனரவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கவும் சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

IV. ஆங்கிலகலாசாலைகளில், தமிழைக் கட்டாயபாடமாக வைக்கவேண்டியதைப்பற்றி அதற்குரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. இராமநாதபுரம் ஸ்ம்ஸ்தானம் திவான் அவர்கள் அனுப்பிய 18-4-21-ம் தேய்திக் கடிதம் ரிக்கார்டில் வைக்கப்பட்டது. அதிற் கேட்டுக்கொண்டபடி வட்டிப்பணம் செலுத்தும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VI. தபாற்கட்டணம் அதிகப்பட்டிருக்கிறபடி ஏற்படக்கூடியசெலவைச் செய்யும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VII. Madura, Ramnad Central Co-operative Bank-ல் வட்டிக் குப்போடப்பட்டுள்ள ரூ 50,011-5-0-யும் மறுபடியும் வட்டிக்குப்போடவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

VIII. சங்கம் அச்சாபீசு Oil Engine-ல் ரிப்பேர்செய்யவேண்டிய பாகங்களை ரிப்பேர்செய்யும்படிக்கும் அதுசம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய செலவைச் செய்யும்படிக்கும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IX. சங்கம் அச்சாபீசுக்கு இன்னும் தேவையான எழுத்துக்கள் முதலிய வற்றை ரூ 1000த்துக்கு மேற்படாத தொகைக்குள் ஆர்டர் செய்து தருவிக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

B. இராஜராஜேஸ்வரவேலுதுபதி,

அக்கிராசனாதிபதி.

6-6-1921.

உ

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீட்சைத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு.
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் 1921-ஆம் மார்ச்சுமீ 5வயில் நடத்திய
 ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரீட்சைகளிற் றேறிப்
 பரீசம் யோக்கியதாபத்திரமும் பெறும் மாணாக்கர்களின் விவரம்.

பீ. ஏ. பரீட்சை.

1-வது வகுப்பு.

தொடர்க்கு
நிர்.

1.	1.	S. சோமசுந்தரம், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி. (முதற்பரிசு ரூ. 50 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)
2.	3.	S. சோமசுந்தரம், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கும்பகோணம். (இரண்டாவதுபரிசு ரூ. 45.)

எப். ஏ. பரீட்சை.

1-வது வகுப்பு.

1.	25.	S. V. ஹனுமந்தராவ், கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர். (முதற்பரிசு ரூ. 40 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.)

2-வது வகுப்பு.

1.	30.	P. S. குருசாமி, பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.
2.	9.	I. P. ராஜாராம், S. P. G. காலேஜ், திருச்சிராப்பள்ளி.
3.	17.	S. ராமசாமி, ஹிந்துகாலேஜ், திருநெல்வேலி.

மெற்றிக்குலேஷன் பரீட்சை.

1-வது வகுப்பு.

1.	169.	J. S. பொன்னையா, C. M. S. High School, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். (முதற்பரிசு ரூ. 30 (வெள்ளிப்பதக்கமும் மீதலுபாவும்.)
2.	133.	A. செபஸ்தியான், சென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர். (இரண்டாவது பரிசு ரூ. 25).
3.	274.	A. R. ராஜகோபாலன், கவர்ன்மெண்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர். (மூன்றாவது பரிசு. ரூ. 20.)
4.	164.	P. சுப்பிரமணியன், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர். (நான்காவது பரிசு ரூ. 15.)

5. 211. R. கோபால்ஸ்வாமி, நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னூர்குடி.
(ஐந்தாவது பரிசு ரூ. 12.)
6. 279. M. பச்சையப்பன், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
2-வது வகுப்பு.
1. 137. T. M. சோமஸ்கந்தன், மஹாஜன ஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
2. 190. G. கலியாணம், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
3. 61. P. ஜோதிமுத்து, அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
4. 258. R. வெங்கிடசாமி, ஹிந்துநாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல்,
சிவகாசி.
5. 257. V. S. K. துரைசாமி, ஷை ஷை
6. 134. S. சிதம்பரம், ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
7. 140. S. G. கணபதி, மஹாஜன ஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
8. 103. M. வேலாயுதம், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
9. 293. M. S. சுந்தரேசன், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
10. 63. P. S. சேஷாத்நிரி, ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
11. 58. V. M. நடேசன், அமெரிக்கன் மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
12. 271. R. பத்மநாபன், கவர்ன்மென்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
13. 68. S. சேதுராமன், ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
14. 167. B. நாராயணசாமி, தலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.
15. 192. V. இராஜகோபாலன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
16. 262. K. சுந்தரேசன், கவர்ன்மென்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
17. 280. P. T. ரங்கராமாநுஜம், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
18. 128. S. R. வெங்கடேசய்யர், கவர்ன்மென்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
19. 159. P. நடராஜன், மஹாராஜா காலேஜ், புதுக்கோட்டை.
20. 290. P. S. சேஷாத்நிரி, போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
21. 185. V. பாலசுப்பிரமணியன், பச்சையப்பன்காலேஜ், சென்னை.
22. 179. A. K. வேங்கடேசன், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல்,
சென்னை.
23. 135. D. உருமாண்டையப்பன், ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
42. 200. T. R. சீனிவாஸன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னூர்குடி.

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரிசுத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு உரை

25. 170. M. S. நமசிவாயம், C. M. S. ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
26. 218. ச. இராஜகோபாலன், விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
27. 287. M. ஜெயராமன், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
28. 130. C. R. நாராயணசாமி, கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
29. 180. T. S. கலியாணசுந்தரன், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
30. 202. B. இராஜாராம் ராவ், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
31. 292. D. ஜெயராமுலு, போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்
32. 101. S. ஆறுமுகம், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி
33. 168. S. ராமஸ்வாமி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.
34. 226. D. அற்புதசாமி, முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், உடுமலைப்பேட்டை.
35. 67. N. ஸ்ரீனிவாஸன், ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
36. 181. K. சதானந்தம், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
37. 188. T. P. ராமசுந்திரன், பச்சையப்பன் காலேஜ், சென்னை.
38. 199. N. இராமநாதன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
39. 156. R. வெங்கடாசலம், ராமஸ்வாமிசெட்டியார் டவுன்ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
40. 260. D. எட்வர்ட்ராஜ் நல்லையா, ஹிந்துநாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
41. 150. D. வெங்கட்ராமன், ராமஸ்வாமிசெட்டியார் டவுன்ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
42. 99. K. சிதம்பரம், C. M. காலேஜ், திருநெல்வேலி.
43. 186. T. வாசுதேவன், பச்சையப்பன் காலேஜ், சென்னை.
44. 139. G. S. வெங்கடராமணன், மஹாஜன ஹைஸ்கூல், ஈரோடு.
45. 39. P. S. கிருஷ்ணன், சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.
46. 56. B. S. வெங்கடராமன், ஸௌராஷ்டிரா ஹைஸ்கூல், மதுரை.
47. 277. R. ஜெயராமன், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
48. 126. A. R. கிரீடராமராஜு, போர்டு ஹைஸ்கூல், தர்மபுரி.
49. 165. B.N. நாராயணஸ்வாமி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.
50. 53. B. இராமநாதன், ஸௌராஷ்டிரா ஹைஸ்கூல், மதுரை.
51. 196. V. வெங்கட்டராமன், பிண்டிலேகாலேஜ், மன்னார்குடி.

52. 242. R. நாகேஸ்வரன், டேனிஷ்மிஷன்ஹைஸ்கூல், திருவண்ணாமலை.
 53. 38. சா. வேங்கடராமன், சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.
 54. 80. S. M. M. முகம்மது சாலிசு, S. P. G. ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
 55. 197. M K. கலியாணராமன், பிண்டிலே காலேஜ், மன்னார்குடி.
 56. 221. பொ. பாலசுப்பிரமணியன், விக்கோரியா ஹைஸ்கூல், பாபநாசம்.
 57. 109. P. பவுஸ்தீன்பருனாந்து, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
 58. 153. N. வைத்தியநாதன், ராமசாமிசெட்டியார் டவுன்ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.
 59. 116. A. சேசையா, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
 60. 62. S. சிதம்பரம். அமெரிக்கன்மிஷன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.
 61. 136. V. அரங்கசாமி, ஸென்ட் மிக்கேல் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்.
 62. 281. S இராஜம் அய்யர், போர்டு ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்.
 63. 96. A. V. கிருஷ்ணசுவாமி, ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
 64. 117. G. ஜாக்கப் பர்னாந்து, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
 65. 212. T. S. ஸ்ரீ லீவாஸன், பச்சையப்பன் ஹைஸ்கூல், காஞ்சிபுரம்.
 66. 224. பீ. வீ. ராதாகிருஷ்ணன், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், உடுமலைப் பேட்டை.
 67. 204. C. கார்த்திகேயன், நாஷனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி.
 68. 275. K. மனத்துணைநாதன், கவர்ன்மெண்ட் ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்.
 69. 82. A. இராமலிங்கம், S. P. G. ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்.
 70. 105. N. பிச்சாண்டி, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.
 71. 89. N. M. உசேன்கான், V. M. H. School, போடிநாயக்கனூர்.
 72. 93. N. இராஜகோபாலன், ஹிந்து காலேஜ், திருநெல்வேலி.
 73. 131. M. தெய்வசிகரமணி, கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ், கோயம்புத்தூர்.
 74. 191. V. இரத்தினம், முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்.
 75. 182. P. சுப்பிரமணியம், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல், சென்னை.
 76. 110. M. இஞ்ஞாசிகர்வால்ய, St. Francis Xavier's High School, பாளையங்கோட்டை.

B. இராஜராஜேஸ்வரவேதுபதி,

அக்கிராசுதிரிபதி,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

உ.
தனித்தமிழ்ப்பரிசைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் ரௌத்திரினு பங்குனிமீ 22, 23, 24
(1921இல் ஏப்ரல்மீ 4, 5, 6)-ஆம் தேதிகளில் நடத்திய
தனித்தமிழ்ப்பரிசைக்களிறு றேழி யோக்கியதாபத்திரம் பெறும்
மாணக்கர்களின் விவரம்.

பண்டிதபரிசை.

2-வது வகுப்பு.

தொடர்ச்சி
நிர்.
ரிஜிஸ்டர்
நிர்.

1. 8. பாலாம்பிகை அம்மாள், c/o S. சிவபாதசந்தரம் B.A., பருத்தித்
துறை, யாழ்ப்பாணம்.
2. 6. ரா. திம்மப்பையர், தமிழ்ப்போதகர், முனிசிபல்காலேஜ், சேலம்.
3. 1. அரங்கராமாதுஜ பிள்ளை, ஸ்ரீகூடலழகர் ஸந்நிதிவீதி, இராமாதுஜ
கூடம், மதுரை.

பாலபண்டிதபரிசை.

2-வது வகுப்பு.

1. 24. N ரங்கநாதய்யர், மகாதானபுரம்கிராமம், கன்னிமாருமாரிபோஸ்டு,
திருவிதாங்கூர்.
2. 10. ஆ. பூவராகன், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை, மதுரை.

பிரவேசபண்டிதபரிசை.

2-வது வகுப்பு.

1. 28. சிவப்பிரகாசன், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை, மதுரை.

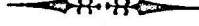
B. இராஜராஜேஸ்வரவே துபதி,

அக்கிராசனாதிபதி,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்

சிறைவிடந்தாதி.

(உககூ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

வாழ்வாரும்பெருவறுமையுழப்பாரும்வறிதுழன்றுவாழ்வோர்ச்சென்று
தாழ்வாரும்லதுதண்டைத்தாள்பரவிப்பிறப்பொழிப்பார் தம்மைக்காணேன்
சூழ்வார்தெண்டிரைப்பரவைச்செந்தாரனடிக்கமலந்தொழுதுமேன்மேல்
வீழ்வார்கற்பகநீழல்வீற்றிருப்பதுணரர்கொல்மெய்பெற்றாரே. (உஎ)

பெற்றாரும்பெறவேண்டிப்பெருந்தவங்களரிதியற்றிப்பெறுவான்வேதங்
கற்றாரினதிருத்தானலதுபெறக்கருத்திருத்திக்கருதாரந்தோ
வற்றாரிலறப்பேபையெளியனுணைவழுத்துவதென்றறியேன்வாழி
வற்றாதபெருங்கருணைக்குருபானேகருங்கலமயிலினே. (உஅ)

ஆனேறுங்கடவுடிருப்பெருமானும்பனிமலரந்தணனும்வேரிக்
கானேறும்பகந்துளபக்கார்க்கடல்போற்பாற்கடற்கண்வளருந்தேவும்
வானேருமுறைபரவவாளவுணர்க்கடந்தமறைநெறியினின்றேய்
கோனேபன்னிருதடந்தோட்குமரகுருபரசேவற்கொடியினே. (உக)

கொடியாரெனினுமாறெழுத்திற்குழையாரெனினுணைவணங்கா
முடியாரெனினுங்கொலைபலவுமுடிப்பாரெனினுமுருகனெரு
வடிவேறுணையென்றெருபொழுதுவழுத்துவாரேலவர் தமக்கே
யடியேன்முழுதமவாடிக்கேயாட்பட்டிருப்பதளியேனே. (௩௦)

வேறு

அளிகிளைத்தெழுக்கடம்பணிதடம்புயத்தறுமுகப்பெருமானைக்
களிவிளைத்தலர்முளரியந்தண்டையங்கழலிணைபரவாரால்
விளிதழற்பொறிவிழிவழிசுதறிடவெருண்டெழுநமனூர்கைத்
துளியொழுக்கியசெம்புனற்றிரிதலைச்சூற்படைக்கிடப்பாரே. (௩௧)

பாரும்வையமுமெண்டிசைப்பரவையுமன்பதைப்பரப்பெல்லா
மாரும்வாளையிற்றவுணரேயாமுனமொருதனியழல்கான்று
சூரடங்கவுந்துணித்தவைவேற்படைரினேதரத்தொடர்ந்தொடி
யீரும்வல்வினைமுருகனென்றேறத்துறிவெவ்வினைகழியாதே. (௩௨)

கழிதரும்பிறப்பிருவினைவிதிவழிக்காண்பதக்கமலத்தோன்
பொழிந்துந்துணரேந்திரினின்றும்மலர்போற்றுவதறியார்யார்
பிழிததும்பியகடம்பணிமுருகநின்றிருப்பெயரொன்றேறனு
மொழிவரும்படிதுதிப்பவர்க்கவ்வினையூரொடும்புகலாதே. (௩௩)

புகலருஞ்சதுமறைப்பொருளாற்கொருபிரணவப்பொருள்பேசிச்
சுகமடங்கலுந்தருபொருள்பரகதியினத்தினுந்தானுகி
யகநிறைந்தருள்பரம்பொருளொருபொருள்செந்திலம்பதிதேதான்றிக்
குசனெனும்பெயர்கொண்டுநின்றதுகண்டுகொண்டெதாண்டெவந்தேனே. (௩௪)

உவந்தசிறைதையுமுருகியநெஞ்சமுமொருதனித்துணைத்தாண்டீ
நிவர்த்தகண்களுமுருகென்னேறத்தலுமெய்தலும்பெறுவேனே
சிவந்தபுன்றலைச்சூர்ப்படைமடிபடுசெம்புலந்தொறும்வெம்பேய்
உவந்தமாடவேற்படைதொடுமறுமுகக்கடவுளெம்பெருமானே. (௩௫)

மான்வேல்விழிச்சுந்தரிவனமுலைக்குங்குமகவேந்தன்
கானவார்பொழிற்கற்பகவரசுவெங்களிற்றிருபுடைதூங்குந்
தானவாரிவானரம்பையர்மங்கலந்தழைக்குமோமுருகோனே
ஞானநாதநின்வேற்படையிலெனிலின்னமுநலங்கூர்ந்தே. (௩௬)

கூடெயிற்றிரும்பன்றியாய்நெடுநிலங்கொண்டகார்முகிலென்கோ
மூரிவானமும்வையமும்படைத்தருண்முளரிநான்முகெனன்கோ
வேர்விலாப்பெருந்தனிமுதலாகியயோகிநாயகெனன்கோ
பேராயிற்படைக்குமரேனெனினையான்யாரென்புக்கல்கேனே. (௩௭)

யாரும்யாவையும்ண்டமுமகண்டமுமிவைசுமந்திடைநின்ற
மேருமால்வரைமுதலிற்த்தரித்தியவெறுவெளியெறும்பாமூ
யோர்வருந்தனிப்பிரணவத்துள்ளொளிபொருவனீயுனையொன்றூ
றேறிநின்றனிலையளப்பவரெவர்கொலோசெந்திலெம்பெருமானே. (௩௮)

பெருகுக்கங்கையஞ்சடைமுடியவற்கொருபிரணவப்பொருள்பேசி
யொருவனின்னிலையுணர்த்தினையுனையலதுணையுணர்ந்தறிவார்யார்
சுருதிநூன்முறைதொடர்ந்தறிபுராணமுமாகமத்தொன்னூலுங்
கருதியின்னமுங்காண்கிலவைக்கரக்கயமுக்கிளையோனே. (௩௯)

இனையமென்மருங்கிளமுலைக்குறமகட்கிதைறவனீயெளியேற்கொன்
றுளமிரங்கிலையிகழ்ந்தினையெனினுநானுனமற்றதொழிவேனே
விளைகினம்பயின்நீன்றவரொறுப்பினுமென்சிறுகுதலைக்கான்
முனைதவழ்ந்தவர்மடிபிடித்தேறுமான்முனியவும்பெறுவாரே. (௪௦)

வேறு

பெறலரும்பதம்பெற்றவர்பெறுகிலார்பெறுவதற்கருந்தவம்புரிவோ
ரிறுதரும்பொழுதியாவையுமிற்துபோயொடுங்கியுமிடாதெனப்படுமே
யறுமுகப்பெருக்கடவுளேகுன்றுதொறமர்ந்தாளாதிமற்றிமையோ...
ருறுபதங்களுமோமெனும்பிரணவத்துன்னெடுமொடுங்குவதன்றே. (௪௧)

அன்றுமின்றுமென்றளப்பருங்காலங்களவைகழிந்தப்பெரும்பதங்க
 னென்றுநின்றவையிறையொடுமிறப்பினுமிறப்பிலாயென்றுநீயினையாய்
 நின்றனுனப்பதம்பரவினும்வழுத்தினுரினையினுந்தழல்விழிப்பகட்டுக்
 குன்றுகைத்தெழுமறலிகைப்படுவரோகுருபரகுமரதேசிகனே. (௪௨)

தேசிகப்பெரும்பொருளெனநின்றனைமறைமுதலெழுத்தெனச்சிறந்தா
 யேசிலெட்டெழுத்தாயினையாறெழுத்தெனத்திரிந்தெங்கணுநிறைந்தாய்
 பேசிலஞ்செழுத்தாகியெப்பொருடொழும்பிறந்தனைபிறப்பிறப்பொழிந்தாய்
 பூசல்வண்டைறகடம்பணிமுருகநின்பொருண்மயமுணர்ந்தெவர்புகல்வார். (௪௩)

வார்கழற்றிருத்தண்டையந்தாமரைமலரடிப்பொடிபடுசிறுது
 னார்முடித்தவர்புரஞ்செறுத்துயர்ந்தவர்க்கணிதருபூதியிறசிறந்த
 தோரிடக்கொடிமரகதமுகிண்முலைச்சந்தனந்திமிர்ந்தெழிலொழுக்கக்
 கூரயிற்படைமுருகம்ற்றிமையவரின்னமுங்கிடைத்திலர்கொதிப்பார். (௪௪)

கொதிகொள்வேற்படைமுருகினையறுமுக்கஞ்சுபரகுமரதேசிகனை
 விதிதனைப்படுத்தருமறைவிளக்கியவிமலனைவேதனாற்பொருளைப்
 பொதியவிழ்த்தலர்பங்கயப்பொலன்கழல்பரவினர்போற்றினர்புகல்வா
 ரகிருமார்சலீநெடுநிலத்தன்னையர்கருக்குழியழுக்குறாதவரே. (௪௫)

தவமியற்றுவர்தருமென்றியற்றுவர்தடவரைப்பொருசருகருந்திப்
 பவர்கொடுஞ்சடைமுடிபொருத்தருநதிருடைந்துபுவலஞ்சுழற்படுவா
 ரிவரியற்றுவுதென்கொலொமுருகனைக்குமரனையீரறுதடந்தோ
 ளவனையேத்திலராயினந்தகன்புரத்தருநரகவர்க்கலாநிலையே. (௪௬)

இலைதட்டுசினென்பொதுளியகற்பகத்தருவரசினையனவிரும்பென்
 மலர்வனப்பதம்வாய்விடுத்துரைக்கிலென்மற்றுளபதவியிற்குறுகே
 னலகினின்பதங்கருதிரின்றொண்டரோடாடுவேனாதரித்தமர்வே
 னிலவுக்ககியவேற்படைக்குமரநின்றிருவுளநிலைமையார்ந்திலனால். (௪௭)

ஓரநின்றநெஞ்சருகிலைமுருகனைன்றொருபொழுதேத்திலையொருக்கால்
 வீரவேற்றிறம்பேசிலையாசுறமெய்வீதித்தழுதழுதிரங்கிச்
 சூரடங்கலுநடந்தருகடந்தருதோகைகண்டேத்திலைமனனே
 யீரமன்றிறந்தென்றெனும்பிறந்தனையென்செய்கென்பாணுனக்கினியே. (௪௮)

(தொடரும்)

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை,
 உதவியுபாத்தியாயர்,
 தமிழ்ச்சங்கக்கலாசரலை, மதுரை.